

per **Javier Pérez Senz**

El flautista francès Emmanuel Pahud, solista de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, torna a L'Auditori al costat del seu pianista predilecte, Eric Le Sage, per oferir dins la temporada de Cambra un repertori centrat en el Classicisme i el Romanticisme germànic en el qual brillen el virtuosisme, el lirisme i l'art de la transcripció.

Obre el programa l'alegre i somiadora *Sonata K. 296*, de Wolfgang Amadeus Mozart, escrita originalment per a violí i adaptada per a flauta pel mateix Pahud. Mozart va ser el veritable impulsor del modern duo de violí i piano concebut des del diàleg d'igual a igual entre tots dos instruments. El geni de Salzburg va compondre aquesta peça a Mannheim el 1778, en tres moviments que ja busquen l'esperit concertant amb esplendor.

Els lieder del compositor vienès Franz Schubert són una font d'inspiració que, pel seu cor romàntic i la seva bellesa melòdica, han impulsat arranjaments per a diversos instruments solistes com el piano, el violoncel, el violí i, naturalment, la flauta. Es tracta, doncs, de cantar, de respirar l'aire poètic i la riquesa de matisos que Schubert ofereix en un lied tan encisador com *Trockne Blumen* (Flors seques), d'un dels seus cicles més emblemàtics, *Die schöne Müllerin* (La bella molinera), sobre poemes de Wilhelm Müller.

Amb les *Fantasiestücke*, op. 73 de Robert Schumann, originals per a clarinet, violí o violoncel i arranjades per Pahud, entrem de ple en els paisatges del Romanticisme germànic. Es tracta d'una obra de maduresa, de l'any 1849, composta en una etapa d'intensa dedicació a la música de cambra i escrita en un parell de dies amb el títol inicial de *Nachtstücke* (Peces nocturnes). El canvi de nom pel de *Fantasiestücke* (Peces de fantasia) dona més relleu al sentiment d'exaltació romàntica i sentit als contrastos d'unes peces que tenen llaços d'unitat singular per la tonalitat i el caràcter expressiu, des de l'esperit malenconiós de la primera a la lluminositat de la segona i la gran intensitat i lluentor virtuosa de l'última.

Com a sorpresa melòmana final, Pahud ofereix el seu propi arranjament de la *Sonata en Fa major per a violí i piano* de Felix Mendelssohn Bartholdy, una ambiciosa i inacabada partitura de 1838, probablement dedicada a Ferdinand David, que, per raons mai aclarides, va refusar completar i publicar després d'haver-ne esbossat i revisat parcialment els seus tres moviments. Reconstruïda i completada per Yehudi Menuhin el 1953, la sonata té el seu moment més inspirat en l'*Adagio* líric que recorda l'estil poètic de la *Romança sense paraules*. El moviment final, *Assai vivace*, és un *Perpetuum mobile* de forma *Rondo* de gran agitació i virtuosisme enlluernador.

MÚSICA DE CAMBRA

29 de gener

JOSEP COLOM: MÚSICA CALLADA

Josep Colom piano

Dues figures clau de la música catalana es donen la mà en aquest segon recital de piano de la temporada. El consagrat pianista Josep Colom ens convida a introduir-nos al personal univers de Frederic Mompou a través de la més important i transcendent de les seves obres per a piano: la monumental *Música callada*.

L'AUDITORI
auditori.cat

MÚSICA DE CAMBRA

2018_2019

EMMANUEL PAHUD & ERIC LE SAGE

14 DE GENER
DE 2019

SALA 2 ORIOL MARTORELL

L'AUDITORI
auditori.cat

EMMANUEL PAHUD & ERIC LE SAGE

GENER 2019

Dilluns 14 a les 20 h

Emmanuel Pahud flauta · Eric Le Sage piano

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Salzburg 1756 - Viena 1791

Sonata per a violí en Do major, K. 296 (1778)
(arranjament per a flauta d'Emmanuel Pahud)Allegro vivace
Andante sostenuto
Allegro

15'

FRANZ SCHUBERT

Viena 1797 - 1828

*Introducció i variacions sobre Trockne Blumen, D. 802 (1824)*Introducció. Andante
Tema. Andantino
Variació 1 / Variació 2 / Variació 3 / Variació 4
Variació 5 / Variació 6 / Variació 7

22'

PAUSA

15'

ROBERT SCHUMANN

Zwickau 1810 - Endenich, Bonn 1856

Fantasiestücke, op. 73 (1849)

(arranjament per a flauta d'Emmanuel Pahud)

Zart und mit Ausdruck
Lebhaft, leicht
Rasch und mit Feuer

10'

FELIX MENDELSSOHN

Hamburg 1809 - Leipzig 1847

Sonata per a violí en Fa major (1838)

(arranjament per a flauta d'Emmanuel Pahud)

Allegro vivace
Adagio
Assai vivace

22'

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossos. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb #auditori

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

EMMANUEL PAHUD

El flautista franc-suís Emmanuel Pahud va començar a estudiar música amb sis anys. Es va graduar el 1990 amb el primer premi del Conservatori de París i va estudiar amb Aurèle Nicolet. També va guanyar el primer premi en els concursos de Duino, Kobe i Ginebra, i amb només 22 anys es va unir a la Filharmònica de Berlín com a primer flauta sota la direcció de Claudio Abbado, posició que encara ocupa.

Actua regularment en les principals sales de concerts i festivals amb orquestres de tot el món i ha col·laborat com a solista amb directors com Antonini, Barenboim, Boulez, Fischer, Gergiev, Gardiner, Harding, Järvi, Maazel, Nezet-Séguin, Orozco Estrada, Perlman, Pinnock, Rattle, Rostropovich i Zinman.

És un apassionat músic de cambra i sovint ofereix recitals amb pianistes com Eric Le Sage, Alessio Bax, Yefim Bronfman, Hélène Grimaud i Stephen Kovacevich, així com amb Jacky Terrasson. A més, forma part del quintet Les Vents Français juntament amb François Leleux, Paul Meyer, Gilbert Audin i Radovan Vlatkovic.

Pahud està decidit a expandir el repertori de flauta i encarrega noves obres cada any a compositors com Elliott Carter, Marc-André Dalbavie, Thierry Escaich, Simon Holt, Toshio Hosokawa, Michaël Jarrell, Luca Lombardi, Philippe Manoury, Matthias Pintscher i Christian Rivet.

Des de 1996, Pahud grava en exclusiva per a EMI/Warner Classics, amb qui ha enregistrat més de 25 discos, una de les contribucions més importants a la música de flauta gravada. Va ser nomenat Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres per la seva contribució a la música i és membre de la Royal Academy of Music.

ERIC LE SAGE

Eric Le Sage s'ha consolidat com un dels pianistes més importants de la seva generació, aclamat pel seu so subtil, el seu veritable sentit de l'estructura i les seves frases poètiques. Nascut a Aix en Provence, ha guanyat concursos internacionals com el de Porto el 1985, el Robert Schumann a Zwickau el 1989 i el de Leeds el mateix any, el qual li va permetre actuar sota la batuta de Sir Simon Rattle.

Ha estat convidat a actuar com a solista amb orquestres com la Filharmònica de Los Angeles, Orquestra de Filadèlfia, Simfònica de Toronto, Simfònica de San Luis, Konzerthaus de Berlín, Simfònica de la SWR, Filharmònica de Bremer, Filharmònica de Dresden, Filharmònica de Göteborg, Filharmònica de Rotterdam, Simfònica NHK, Simfonia Yomiuri Nippon, Orquestra Metropolitana de Tokio, Münchner Kammer Orchestre, Simfònica de Queensland i Chamber Orchestra of Europe, amb directors com Edo de Waart, Stéphane Denève, Pablo González, Louis Langrée, Fabien Gabel, Michel Plasson, Kazuki Yamada, Alondra de la Parra, Lionel Bringuier, François Leleux, Michael Stern i Yannick Nézet-Seguin.

Actua regularment en recitals i concerts de cambra en sales com Wigmore Hall, Carnegie Hall, Hamburgo Laeiszhalle, Paris Philharmonie, Théâtre des Champs-Élysées, Cologne Philharmonie, Düsseldorf Tonhalle, Boulezaal de Berlín, Berlin Philharmonie, Bozar de Brussel·les, Frankfurt Altic Oper o Rudolfinium de Praga, acompanyat de músics com Emmanuel Pahud, Paul Meyer, Quatuor Ebène, François Leleux, Les Vents Français, François Salque, Lise Berthaud i Daishin Kashimoto.

L'any 2010 va publicar les obres completes per a piano de Robert Schumann per commemorar el 200 aniversari del compositor, que s'han convertit, segons la crítica, en una referència en la història de les gravacions del compositor. Els seus enregistraments per a RCA-BMG, Naïve i EMI han estat aclamats per la crítica i han rebut nombrosos guardons.